T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 153
KARAR NO : 2017 / 190
KARAR TR : 13.03.2017

ÖZET : Vatani görevini yapmakta iken sağ bacağını kaybetmesi nedeniyle 2330 sayılı Kanun gereğince malulen emekli olan davacının, sağlık kurulu raporuna dayalı protez bedelinin bir kısmının davalı kurumca karşılanmaması nedeni ile ödemek zorunda kaldığı 14.205,25 TL'nin yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle açtığı davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : R.S.
Vekili : Av. M.Y.Ş.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu
Vekilleri : Av. Z.V. A. (Adli Yargıda)
Av. E. O. (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili özetle; davacının terörle mücadele gazisi olduğunu, 2330 Sayılı Yasa kapsamında vazife malulü olduğunu, görev sebebi ile sağ diz altının ampüte olduğunu, 2014 yılında fizik tedavi muayenesi için Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezine başvurduğunu, bu hastaneden verilen 16/09/2014 tarihli rapor ile protezin değiştirilmesi gerektiğinin bildirildiğini, bu rapor sonrası davacının diz altı protezini yenilettiğini, ancak bu tutarın 54.000 TL.' sının davalı kurum tarafından karşılandığını, bakiye 14.205,25 TL protez bedelinin fatura tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte ödenmesi talebinin reddine ilişkin davalı idare işleminin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 9. İDARE MAHKEMESİ: 18.12.2015 gün ve E:2015/78, K:2015/2618 sayılı kararı ile "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14/3 maddesinde, dilekçelerin a) Görev ve yetki, b) İdari merci tecavüzü, c) Ehliyet, d) İdari davaya konu olacak kesin ve yürütülmesi gereken bir işlem olup olmadığı, e) Süre aşımı, f) Husumet, g) 3 ve 5 inci maddelere uygun olup olmadıkları yönlerinden sırasıyla inceleneceği düzenlenmiş, 15/1-a maddesinde de; 3/a bendine göre adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği hükmüne yer verilmiştir.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişisel güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak haklan, bu haklardan yararlanma şartlan ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş, "Finansmanı sağlanan sağlık hizmetleri ve süresi" başlıklı 63. maddesinin I. fikrasında; Genel sağlık sigortalısının ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlıklı kalmalarını; hastalanmaları halinde sağlıklarını kazanmalarını; iş kazası ile meslek hastalığı, hastalık ve analık sonucu tıbben gerekli görülen sağlık hizmetlerinin karşılanmasını, iş göremezlik hallerinin ortadan kaldırılmasını veya azaltılmasını temin etmek amacıyla Kurumca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri sayılmış olup, (f) bendinde, "Yukarıdaki bentler gereğince sağlanacak sağlık hizmetleriyle ilgili teşhis ve tedavileri için gerekli olabilecek kan ve kan ürünleri, kemik illiği, ası, ilaç, ortez protez, tıbbî araç ve gereç; kişi kullanımına mahsus tıbbî cihaz, tıbbî sarf. İyileştirici nitelikteki tıbbî sarf malzemelerinin sağlanması, takılması, garanti süresi sonrası bakımı, onarılması ve yenilenmesi hizmetleri." bu kapsamda değerlendirilmiş, 2. fikrasında da, "Kurum, finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerinin teşhis ve tedavi yöntemleri ile (t) bendinde belirtilen sağlık hizmetlerinin türlerini, miktarlarını ve kullanım sürelerini, ödeme usûl ve esaslarını Sağlık Bakanlığının görüşünü alarak belirlemeye yetkilidir. Kurum, bu amaçla komisyonlar kurabilir, ulusal ve uluslararası tüzel kişilerle işbirliği yapabilir. Komisyonların çalışma usûl ve esasları Maliye Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı'nın görüşü alınarak Kurumca belirlenir." hükmüne yer verilmiş, 64. maddesinde ise; Kurumca finansmanı sağlanmayacak sağlık hizmetleri sayılmıştır.

Aynı Kanunun 101. maddesinde. "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." hükmü getirilmiş olup 108. maddesinde bu kanunun 73. maddesinin 30.04.2008 tarihinde, 63. maddesinin 01.07.2008 tarihinde diğer hükümlerinin ise 2008 yılı Ekim ayı başında yürürlüğe gireceği belirtilmiştir.

Diğer taraftan; madde içeriğinde sayılan hak sahiplerinin Kanunla düzenlenecek genel sağlık sigortası kapsamına alınacakları tarihe kadar, hastalanmaları halinde resmî veya özel sağlık kurum veya kuruluşlarında yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslara göre muayene ve tedavi ettirileceklerini hükme bağlayan 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun geçici 139. maddesi, 1.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmış, 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu'nun 1/2 maddesinde, bu Kanun ile Kuruma görev ve yetki veren diğer Kanunların hükümlerini uygulamak üzere kamu tüzel kişiliğini haiz Sosyal Güvenlik Kurumunun kurulduğu belirtilmiş, 5510 sayılı Kanunun geçici 12/2 maddesinde yer alan,

"Kamu idarelerinin sağlık hizmetlerinin sağlanmasına ilişkin görevleri, yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülükler çerçevesinde ilgili kayıt ve işlemler Kurum tarafından devralınan tarihe kadar devam eder. Devir süreci üç yıl içinde tamamlanır." kuralı uyarınca. Maliye Bakanlığınca çıkarılan ve 31.12.2009 tarihli ve 27449 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Kamu Personelinin Sağlık Hizmetlerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna Devrine İlişkin Tebliğ" ile kamu personelinin 14.01.2010 tarihine kadar (bu tarih dahil) almış oldukları sağlık hizmetlerinin kamu personelinin kurumlan tarafından karşılanacağı, bu tarihten sonraki sağlık hizmetlerinin ise, kamu personelinin sağlık hizmetlerinin devredildiği Sosyal Güvenlik Kurumunca karşılanacağı kurala bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden: davacının 2330 sayılı Kanun kapsamında vazife malulü sayıldığı, Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi'nden alman 16.09.2014 tarihli ve 1172874 sayılı Sağlık Kurulu Raporu'nda "Hastanın mevcut hypobarik süspansiyon sistemli sağ diz altı protezi yıprandığından kullanılamayacak durumda olduğundan ve güdüğündeki hacim değişikliği sebebiyle protezinin ayak bileği dorsifleksiyon ve plantar fleksiyonu elektronik motorlu yüksek enerji dönüşümlü karbon ayaklı sağ diz altı protezi ile yenilenmesi uygundur." şeklinde karar verildiği, davacının söz konusu özelliklere sahip diz altı protezini 22.09.2014 tarihli ve 157084 sayılı fatura ile toplam 68.205,25 TL. bedel karşılığında Atılım Ortopedi Malzemeleri San. Tic. Ltd. Şti. firmasından aldığı, ancak davalı idarece söz konusu protez bedelinin 54.000 TL 'sının davacıya ödenmesi üzerine, bakiye fatura bedeli olan 14.205,25 TL 'nin ödenmesi istemiyle yapılan başvurunun reddi üzerine, anılan işlemin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; kamu personelinin sağlık hizmetlerinin 15.01.2010 tarihinden itibaren Sosyal Güvenlik Kurumu'na devredilmesi sonucunda 5510 sayılı Kanunun kamu personeli ve bunların emeklileri yönünden anılan tarih itibarıyla bütünüyle uygulanabilir hale geldiği, dolayısıyla kamu personeli ve bunların emeklilerinin 15.01.2010 tarihine kadar (bu tarih dâhil) almış oldukları sağlık hizmetlerinin bedelinin ödenmemesinden kaynaklanan uyuşmazlıkların kamu personeli ve emeklileri yönünden ayrım yapılmaksızın idari yargıda, 15.01.2010 tarihinden sonraki süreçte ortaya çıkan uyuşmazlıkların ise (düzenleyici işlemler haricinde) 5510 sayılı Kanunun 101. maddesi uyarınca adli yargıda görülmesi gerektiği, davaya konu uyuşmazlığın da alınan sağlık hizmeti karşılığında düzenlenen fatura bedelinin ödenmemesinden kaynaklandığı, bu itibarla uyuşmazlığın adli yargı yerince görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır" şeklindeki gerekçesi ile davanın görev nedeniyle usulden reddine karar vermiş, aleyhine yasa yoluna başvurulmayan karar 11.02.2016 tarihi itibarıyla kesinleştirilmiştir

Davacı vekili benzer istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 37. İŞ MAHKEMESİ: 24.10.2016 gün ve E:2016/1034, K:2016/373 sayılı kararı ile "Dava, 2330 SY yolu ile 3713 SY ya tabi davacının protez bedelinin bakiye kısmının tahsiline ilişkindir. 2230 SY nın 1. Maddesine göre görev yaparken yaralananlar ile ilgili düzenlemelerin yer aldığı, 8. Maddesinde kanun gereği bağlanacak aylıkların kurumca ödeneceği, faturasının hâzineden tahsil edileceği belirtilmiş, 3713 Sayılı Yasa da ise terör ile mücadele sırasında görev yaparken yaralananlar sakatlananlar ile ilgili 2330 Sayılı yasanın tazminat ve aylık hükümlerinin uygulanacağı 21. Madde de düzenlenmiş, 5434 SY nın 56. Maddesinde de bu durumda olanların 5434 SY ya göre aylığa tabi olacakları açıklanmıştır. Her ne kadar 9. İdare Mahkemesi ve Danıştay 15. Dairesi tarafından 5402 SY gerekçe gösterilerek 15/01/2010 dan itibaren 5434 SY ya tabi olanlar bakımından bu kanun kapsamında sağlık yardımları ile ilgili çıkacak uyuşmazlıkların adli yargı yerinde görüleceği belirtilmiş ise de Uyuşmazlık Mahkemesinin daha sonra verilmiş 02/03/2015 tarih 2015/120 esas 137 karar sayılı ilamında 5510 SY nın tüm sigortalılık türlerinin tek sisteme bağlandığı Anayasa Mahkemesinin 15/12/2016 tarih 2016/111 esas 112 karar sayılı hükmü ile yasanın yürürlüğünden önce 5434 SY ya tabi olanların diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi tutulmasına ilişkin 5510 SY hükümlerini iptal ettiğini, bunun üzerine 5754 ;SY ile 5510 SY' ya eklenen geçici 1 ve 4. Madde ile 5510 SY nın yürürlük tarihi 01/10/2008 den önce 5510 SY nın 4/1 c maddesine tabi olanlar (yani 5434 SY ya tabi olanlar) ile dul ve yetimleri için 5510 SY nın kaldır/lan maddeleri dahil 5434 SY ya göre işlem yapılacağının belirtildiği, bu maddelerin iptali 'için Anayasa Mahkemesine yapılan başvurularında reddedildiği, 5510 SY nın 101 . Maddesinin iptali isteği ile ilgili olarak 22/12/2011 tarih 2010/65 esas 2011/169 sayılı karar gerekçesinde 5754 SY nın yürürlük tarihi öncesinde memur olanlar için 5434 sonrası için 5510 SY nın uygulanacağı ve bu tarihten sonraki yasaya tabi olanlar için Adli Yargının'" görevli olacağı 5754 SY nin yürürlük tarihinden önceki işlemlerin İdari işlem niteliğini koruduğu, yürürlük tarihinden sonraki işlemlerin ise İdari işlem niteliğinde olmadığı belirtilmiş ve bu tarihten önceki işlemler sebebi ile açılacak davalara İdari Yargıda bakılacağı belirtilmiş, yine 10. HD nin 25/11/20213 tarih 2013/6678 esas 22212 karar sayılı dosyasında benzer şekilde polis olup da şehit düşmüş babaya 2330 SY gereği 5434 SY üzerinden bağlanan vazife malullüğü aylığının iptaline ilişkin davada idari yargının görevli olacağının belirtildiği, benzer şekilde 14/01/2014 tarih 2013/24830 esas 2014/287 karar sayılı ilamda da aynı sonuca varıldığı anlaşılmakla davaya bakma yetki ve görevinin İdari Yargı da olduğu …" şeklindeki gerekçesi ile davanın HMK 114/1-b, 115/2 maddeleri gereği dava şartı yokluğundan usulden reddine karar vermiş, aleyhine yasa yoluna başvurulmayan karar 13.01.2017 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin yazılı müracaatı üzerine olumsuz görev uyuşmazlığının çözümü için her iki dosya Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 13.03.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; idari ve adli yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, askerlik görevini yapmakta iken sağ bacak diz altını kaybetmesi nedeniyle 2330 sayılı Kanun gereğince malulen emekli olan, 01/10/1995 tarihinden bu yana 5434 sayılı Yasa uyarınca aylık alan davacının protez bedelinin tamamının davalı kurumca karşılanmaması nedeni ile ödemek zorunda kaldığı 14.205,25 TL'nin yasal faizi ile birlikte davalı kurumdan tahsili istemiyle açılmıştır.

31.05.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur' lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur' luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı ret ile sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları ve tam yargı davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce devredilen T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünden 2330 sayılı Kanun kapsamında aylık alan davacı tarafından

sağlık kurulu raporu ile temini gerekli görülen sağ diz altı protezi bedelinin tahsili için açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden, Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 18.12.2015 gün ve E:2015/78, K:2015/2618 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 18.12.2015 gün ve E:2015/78, K:2015/2618 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 13.03.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN